

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Černého, Ph.D., a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Mgr. Radima Kadlčáka ve věci

žalobce: **Ústecké šrouby, z. s.**, IČO: 04316509,
sídlem Velká Hradební 322/53, 400 01 Ústí nad Labem,
zastoupený advokátkou JUDr. Petrou Humlíčkovou, Ph.D.,
sídlem Panská 895/6, 110 00 Praha,

proti

žalovanému: **Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor územního plánování
a stavebního řádu**,
sídlem Velká Hradební 3118/48, 400 01 Ústí nad Labem,

**o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 8. 2017, č. j. 503/UPS/2017-4,
JID: 137798/2017/KUUK/Buch,**

takto:

- I.** Rozhodnutí Krajského úřadu Ústeckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, ze dne 29. 8. 2017, č. j. 503/UPS/2017-4, JID: 137798/2017/KUUK/Buch, **se pro vady řízení zrušuje** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II.** Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 9 800 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě prostřednictvím právní zástupkyně domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2017, č. j. 29. 8. 2017, č. j. 503/UPS/2017-4,

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)

JID: 137798/2017/KUUK/Buch, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Ústí nad Labem, stavební odbor (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 14. 7. 2017, č. j. MM/SO/S/51725/2017/Doš/16 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), jímž správní orgán prvního stupně podle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „stavební zákon“) a § 18c vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve znění pozdějších předpisů vydal stavební povolení na stavbu „Zateplení bytového domu, Sociální péče 3255/12, Ústí nad Labem – Severní Terasa“, Ústí nad Labem, Severní Terasa č. p. 3255, Sociální péče 12, na pozemku p. č. 1309/5 v k. ú. Bukov. Současně žalobce navrhl, aby soud zrušil prvostupňové rozhodnutí a uložil žalovanému povinnost nahradit mu náklady soudního řízení.

Žaloba

2. Žalobce konstatoval, že právo životního prostředí je ovládáno zásadou prevence a zásadou předběžné opatrnosti. Namítal, že žalovaný pochybil, pokud vycházel ze stanoviska Krajského úřadu Ústeckého kraje, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 22. 4. 2017, č. j. 1832/ZPZ/2017/Růz-1805 (dále jen „stanovisko ze dne 22. 4. 2017“), ačkoliv mu bylo známo, že zpracovatel stanoviska ze dne 22. 4. 2017 byl uveden v omyl, jelikož stanovisko bylo vyhotoveno na základě telefonického sdělení Společenství vlastníků jednotek domu Sociální Péče 3255/12 v Ústí nad Labem (dále jen „žadatel o stavební povolení“), že zoologem nebyl na objektu pozorován výskyt zvláště chráněných druhů živočichů. Za této situace měl žalovaný dle žalobce vyzvat žadatele o stavební povolení, aby předložil aktualizované stanovisko, nebo si měl aktualizaci stanoviska sám zajistit. Žalobce poznamenal, že žadatel o stavební povolení nebyl schopen uvést osobu zoologa, který prováděl biologický průzkum zmiňovaný ve stanovisku ze dne 22. 4. 2017, přičemž biologický průzkum provedený v květnu 2017 po odvolání žalobce závěry stanoviska ze dne 22. 4. 2017 o výskytu zvláště chráněných druhů živočichů v předmětné lokalitě zcela vyvrací.
3. Žalobce konstatoval, že byl uveden v omyl žadatelem o stavební povolení, jenž jej vyjádřením ze dne 29. 5. 2017 zprávil o tom, že správnímu orgánu prvního stupně doručil uvedené vyjádření spolu se zoologickým průzkumem ze dne 27. 5. 2017. Žalobce tedy sepisoval odvolání v omylu, přičemž žalovaný měl za této situace žalobce vyzvat k doplnění odvolání a umožnit mu seznámit se s poklady před vydáním napadeného rozhodnutí. Žalobce uvedl, že žalovaný do správního spisu okopíroval pouze poslední stranu zoologického průzkumu ze dne 27. 5. 2017, jelikož z obsahu dalších stran vyplývalo, že žadatel o stavební povolení již zahájil stavbu bez pravomocného stavebního povolení. Žalovaný tak měl kvůli černé stavbě prvostupňové rozhodnutí zrušit a řízení zastavit.
4. Dále žalobce namítal absenci výjimek ze zákazů u zvláště chráněných druhů živočichů, přičemž zoologický průzkum ze dne 27. 5. 2017 konstatoval zásahy do přirozeného vývoje např. rorýsů při sběru potravy a stanovil podmínky pro provedení stavby (např. na horním patře lešení nesměla být umístěna ochranná síť, přičemž tato podmínka nebyla dodržena). Podotkl, že podmínky stavebních prací by měl stanovovat orgán ochrany přírody v řízení o výjimkách, jelikož pokud k jejich stanovení dojde pouze v rámci biologického průzkumu, nejsou pro stavebníka závazné a vymahatelné. Ani zpracovatelé biologických průzkumů zpravidla nejsou držiteli žádné autorizace, která by jim mohla být odejmuta v případě zkreslování výsledků. Žalobce zdůraznil, že fasáda předmětné budovy hraje významnou roli při lákání hmyzu a jejich lovení netopýry a rorýsy, přičemž tyto skutečnosti by měl blíže posoudit orgán ochrany přírody, neboť jejich ignorování povede ke škodlivému zásahu do přirozeného vývoje rorýsů a netopýrů.

Vyjádření žalovaného k žalobě

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

5. Žalovaný ve svém vyjádření navrhl žalobu zamítnout pro nedůvodnost. Žalovaný konstatoval, že z vyjádření Magistrátu města Ústí nad Labem, odbor životního prostředí a zemědělství, ze dne 15. 3. 2017 vyplynulo, že projektová dokumentace z ledna 2017 kalkuluje s ponecháním větrací mezery v podstřeší jako volné a tento návrh je z hlediska využitelnosti objektu pro synantropní ptactvo akceptovatelný a s ohledem na vysokou pravděpodobnost výskytu rorýsů bylo nezbytné věc konzultovat s orgánem ochrany přírody, jehož výsledkem bylo stanovisko ze dne 22. 4. 2017. Z obou dokumentů nevyplývalo, že by se na předmětném objektu nacházelo hnízdiště zvláště chráněných druhů živočichů, a tudíž nebyla nutná výjimka ve smyslu § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně přírody“). Žalovaný uvedl, že žadatel o stavební povolení předložil k nahlédnutí zoologický průzkum ze dne 27. 5. 2017, kterým byly potvrzeny skutečnosti zřejmé z vyjádření dotčených orgánů na úseku ochrany přírody a krajiny. Žalovaný proto neshledal důvod pro zajištění aktualizovaného stanoviska dotčeného orgánu. Dále uvedl, že ačkoliv žalobce v odvolání zmiňoval zoologický průzkum ze dne 27. 5. 2017, ten k odvolání nepředložil a žalovanému byl poskytnut k nahlédnutí žadatelem o stavební povolení. Z tohoto důvodu žalovaný nevyzýval žalobce k doplnění podaného odvolání dle § 37 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Žalovaný konstatoval, že obsah uvedeného zoologického průzkumu ze dne 27. 5. 2017 byl znám jak žalobci, tak žadateli o stavební povolení, přičemž se nejednalo o podklad pro vydání rozhodnutí, a proto nepostupoval podle § 36 odst. 3 správního řádu.
6. Žalovaný zdůraznil, že z obsahu správního spisu nevyplývalo, že by byl na stavbě shledán výskyt nebo hnízdění zvláště chráněných druhů živočichů, a proto nebylo nutné žádat o výjimku ve smyslu § 56 zákona o ochraně přírody. Uvedl, že na objektu bylo shledáno hnízdění pouze jednoho páru vrabce obecného, avšak mimo stavbu. Zároveň byla stanovena podmínka, že realizace stavby nesměla probíhat v době hnízdění rorýse obecného, přičemž tato podmínka byla přejata prvostupňovým rozhodnutím. Podotkl, že zoologický průzkum ze dne 27. 5. 2017 není zákonem vyžadovaným podkladem pro vydání rozhodnutí, a proto jej nezaložil do spisu, když mu jej žadatel o stavební povolení předložil k nahlédnutí, ani jej blíže nestudoval. Žalovaný tedy k úřednímu záznamu ze dne 22. 8. 2017 nekopíroval celý zoologický průzkum ze dne 27. 5. 2017. Žalovaný konstatoval, že mu nepřísluší posuzovat obsah vyjádření, kterými byly zhodnoceny vlivy stavebního záměru ve smyslu ochrany zvláště chráněných druhů živočichů. Žalovaný shrnul, že žalobce během správního řízení nevyužil svého práva nahlížet do správního spisu a své námítky uplatňoval vždy toliko před žalovaným, ačkoliv je mohl uplatnit během řízení před správním orgánem prvního stupně.

Replika žalobce

7. Na vyjádření žalovaného reagoval žalobce replikou, v níž především sdělil, že Krajský úřad Ústeckého kraje, odbor životního prostředí a zemědělství, byl při zpracování vyjádření ze dne 22. 4. 2017 uveden v omyl, jelikož absenci zvláště chráněných druhů živočichů mu žadatel o stavební povolení sdělil toliko telefonicky, přičemž posléze nebyl žadatel o stavební povolení schopný uvést, kdo konkrétně zoologický průzkum prováděl, načež bylo provedení daného průzkumu vyloučeno zoologickým průzkumem 27. 5. 2017, jelikož údajný zoologický průzkum měl probíhat v období, kdy byly rorýsi a netopýři ještě na zimovištích nebo přeletech. Žalobce shrnul, že je pravděpodobné, že žádný zoolog objekt před podáním žádosti o vyjádření neprohlížel. Konstatoval, že ze zoologického průzkumu ze dne 27. 5. 2017 dále vyplynulo, že stavba byla zahájena bez pravomocného stavebního povolení, fasáda byla využívána kolonií zvláště chráněných rorýsů obecných a netopýřů rezavých ke sběru potravy, na domě hnízdl jeden pár vrabců domácích, v budoucnu lze očekávat hnízdění až několika párů rorýsů obecných, v blízkosti domu byl zjištěn zvláště chráněný netopýř pestrý a hvízdavý a že na horní patro lešení nesmí být instalována ochranná síť a v průběhu stavby je nutný dozor zoologa. Žalobce podotkl, že orgán ochrany přírody tyto skutečnosti nereflektoval. Uvedl, že pokud by dostal možnost seznámit se s podklady před vydáním napadeného rozhodnutí, doplnil by spis přinejmenším Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

o chybějící část zoologického průzkumu, která prokazuje, že stavba byla zahájena. Žalobce poznamenal, že pokud by správní orgán prvního stupně respektoval § 3 a § 50 odst. 3 správního řádu, byly by podmínky ze zoologického průzkumu součástí stavebního povolení. K možnosti nahlížet do správního spisu uvedl, že byl žadatelem o stavební povolení uveden v omyl a měl za to, že správní spis obsahuje např. vyjádření k podanému odvolání. Zdůraznil, že nelze přičítat k jeho tíži skutečnost, že mu byly žadatelem o stavební povolení úmyslně předkládány nikdy neodeslané dokumenty.

Posouzení věci soudem

8. O žalobě soud rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) bez jednání, neboť žalobce i žalovaný s tímto postupem výslovně souhlasili.
9. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení vedeném podle části třetí prvního dílu hlavy druhé s. ř. s., která vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věty druhé a třetí a § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává zákonnost rozhodnutí správního orgánu, a to pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během dvouměsíční lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí dle § 72 odst. 1 věty první s. ř. s. Povinností žalobce je proto tvrdit, že správní rozhodnutí nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních námitek musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
10. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
11. Soud se nejprve zabýval námitkou toho, že žalobce nebyl seznámen s podklady pro vydání rozhodnutí ze strany žalovaného.
12. Dle § 17 odst. 1 správního řádu platí, že v každé věci se zakládá spis. Každý spis musí být označen spisovou značkou. Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.
13. Dle § 36 odst. 3 věty první správního řádu, nestanoví-li zákon jinak, musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí; to se netýká žadatele, pokud se jeho žádosti v plném rozsahu vyhovuje, a účastníka, který se práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí vzdal.
14. Soud poukazuje na to, že žalovanému byla spisová dokumentace ze strany správního orgánu prvního stupně postoupena dne 8. 8. 2017. Podle úředního záznamu ze dne 22. 8. 2017 předložil zástupce stavebníka (pozn. soudu – zástupce stavebníka nebyl v úředním záznamu specifikován) k nahlédnutí zoologický průzkum Ing. F. z května 2017, přičemž kopie závěru průzkumu je nedílnou součástí tohoto úředního záznamu. Ke zmíněnému úřednímu záznamu je však připojena pouze strana 15 daného dokumentu označeného jako Biologické posouzení bytového domu v k. ú. Bukov, Sociální péče č. p. 3255/12, které zpracoval Ing. F. Dne 29. 8. 2017 žalovaný vypravil žalobou napadené rozhodnutí, nicméně dle soupisu součástí správního spisu žalovaného bylo rozhodnutí vloženo do spisu již 24. 8. 2017. Podle výpisu Dodaná zpráva – Detail zprávy, který je součástí správního spisu správního orgánu prvního stupně, bylo rozhodnutí o odvolání správnímu orgánu prvního stupně doručeno dne 29. 8. 2017 ve 12:21:14 hodin. Ze správního spisu dále plyne, že dne 29. 8. 2017 se dostavil člen žalobce L. B. k žalovanému k nahlédnutí do správního spisu, a to v čase od 15:00 do 15:10 hodin.

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

15. Z uvedené rekapitulace správního spisu je zřejmé, že žalovaný do správního spisu založil stranu 15 zoologického průzkumu Ing. F. Soud předně zdůrazňuje, že mu vůbec není zřejmé, z jakého důvodu žalovaný založil toliko jednu stranu tohoto průzkumu a nevložil do správního spisu zoologický průzkum jako celek. Nicméně skutečností je, že strana 15 zoologického průzkumu Ing. F. se stala součástí správního spisu, a spisová dokumentace žalovaného tak byla doplněna. Za takové situace byl žalovaný povinen žalobci, který daný zoologický průzkum žalovanému nepředložil, dát možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. To však žalovaný neučinil, čímž porušil povinnost určenou v § 36 odst. 3 věty první správního řádu.
16. Soud nerozumí ani argumentu žalovaného, který ve vyjádření k žalobě (srov. odst. 2 na straně 3 vyjádření žalovaného) uvádí, že v případě zoologického průzkumu Ing. Fraňka se nejednalo o podklad pro vydání rozhodnutí. V žalobou napadeném rozhodnutí totiž žalovaný závěr předmětného zoologického průzkumu citoval (srov. odst. 3 na straně 5 žalobou napadeného rozhodnutí). Jestliže tak žalovaný v jeho rozhodnutí zoologický průzkum citoval a vycházel z něj, nelze následně hovořit o tom, že by uvedený zoologický průzkum nebyl podkladem rozhodnutí žalovaného, a proto nepřicházela aplikace § 36 odst. 3 věty první správního řádu. Uvedený argument je tak třeba odmítnout. Námitka žalobce o porušení § 36 odst. 3 věty první správního řádu je tudíž důvodná. V tom, že žalovaný neumožnil žalobci vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, soud spatřuje vadu řízení dle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.
17. Soud dále hodnotil námitky týkající se zjištění skutkového stavu ohledně zásahu stavby do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů. I v tomto ohledu soud přisvědčuje žalobci. Je třeba poukázat na to, že již ve stanovisku Magistrátu města Ústí nad Labem, odboru životního prostředí, ze dne 15. 3. 2017 byla zmíněna vysoká pravděpodobnost přítomnosti rorýsů, a proto magistrát doporučil věc konzultovat s odborem životního prostředí žalovaného. Na základě výzvy správního orgánu prvního stupně bylo vyžádáno stanovisko odboru životního prostředí a zemědělství žalovaného. Podle stanoviska odboru životního prostředí a zemědělství žalovaného ze dne 22. 4. 2017 není třeba nutná výjimka podle § 56 zákona o ochraně přírody, neboť se na objektu nenachází hnízdiště zvláště chráněných druhů živočichů. Nicméně je k tomu nutno dodat, že toto stanovisko vycházelo z telefonického sdělení žadatele, že na objektu nebyl zoologem pozorován výskyt zvláště chráněných druhů živočichů (rorýsů a netopýrů). Soud ve shodě se žalobcem nepovažuje stanovisko odboru životního prostředí a zemědělství žalovaného za přesvědčivé, úplné a podložené. Ve stanovisku odboru životního prostředí a zemědělství žalovaného především není zmíněno, jaký zoolog a kdy činil pozorování objektu a zda měl vůbec příslušné osvědčení. Z uvedeného je zřejmá pochybnost o přesvědčivosti stanoviska odboru životního prostředí a zemědělství žalovaného. Za takového stavu si měl správní orgán prvního stupně vyžádat doplnění stanoviska, popřípadě vyžadovat doložení biologického hodnocení objektu s ohledem na možný výskyt zvláště chráněných živočichů, aby byl skutkový stav postaven najisto. Správní orgán prvního stupně tak však neučinil a ve věci vydal stavební povolení.
18. Výše popsaný nedostatek mohl napravit žalovaný, který však na řádné zjištění skutkového stavu v popsaném směru zcela rezignoval, ačkoliv mu bylo předloženo biologické posouzení Ing. F. z května 2017, z něhož si však žalovaný okopíroval pouze stranu 15. Takový postup nelze považovat ze strany žalovaného za vyhovující. Soud tak shrnuje, že správními orgány nebyl řádně zjištěn skutkový stav ohledně možného výskytu zvláště chráněných živočichů, v čemž soud shledal vadu řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť skutkový stav, který vzaly správní orgány za základ svých rozhodnutí, nemá oporu ve spisech a vyžaduje zásadní doplnění.
19. I z neúplného biologického posouzení Ing. F. jsou zjevné podmínky provádění stavby, které by měly být součástí stavebního povolení. Jde zejména o podmínku týkající se úpravy spáry v atice domu po celém obvodu na hnízdiště rorýsů pod dohledem zoologa a toho, že nesmí být instalována ochranná síť na horním patře lešení. Tyto podmínky žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím nedoplnil, a ty se tudíž nestaly součástí stavebního povolení, které by stavebník byl povinen dodržet. I v tomto směru žalovaný pochybil. Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

20. Soud tedy shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí žalovaného podle § 76 odst. 1 písm. b) a c) s. ř. s. pro vady řízení zrušil. Zároveň soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. rozhodl o vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, v němž bude žalovaný podle § 78 odst. 5 s. ř. s. vázán právním názorem, který soud vyslovil v tomto zrušujícím rozsudku.
21. Jelikož měl žalobce ve věci plný úspěch, soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. výrokem II. uložil žalovanému zaplatit žalobci do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku náhradu nákladů řízení o předmětné žalobě ve výši 9 800 Kč. Tato částka se skládá z částky 3 000 Kč za zaplacený soudní poplatek; z částky 6 200 Kč za dva úkony právní služby právní zástupkyně žalobce po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů [převzetí a příprava zastoupení - § 11 odst. 1 písm. a), podání žaloby - § 11 odst. 1 písm. d)] a z částky 600 Kč za dva s tím související režijní paušály po 300 Kč podle § 13 odst. 1, odst. 3 citované vyhlášky. Soud nepřiznal žalobci odměnu za úkon jeho právní zástupkyně spočívající v replice k vyjádření žalovaného, neboť toto podání neobsahuje nad rámec žaloby žádnou novou argumentaci. Repliku k vyjádření žalovaného proto nelze považovat za účelně vynaložený náklad řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 12. května 2021

JUDr. Petr Černý, Ph.D., v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)